

tur, & esse debeat in ordine ad matrimonium? T. 3. n. 58. & seqq.

DOMINICANI.

3. Dominicanorum Ordo quando inceperit? T. 31. numer. 39.

DOMINIUM, DOMINUS.

2. Dominium, & proprietas, impotant propemodum idem, T. 12. n. 31. Nisi quod dominium sit terminus magis amplius, idque declaratur, n. 32. Effectus domini est possessio, n. 36. In aliquibus etiam dici potest, quod possessionis effectus sit dominium, n. 38. Vide proprietas. Præsumptionem domini parit possessio, num. 54. Domini probatio est difficilis & cur? n. 219.
- R. J. Dominium quoties transfertur, tale transfertur quale fuit apud eum qui transfert, C. II. R. XLVI. n. 6. & 8.
3. Dominus directus emphyteusis quas obligationes habet? T. 18. n. 187. Et quæ jura habet? n. 188. & seqq. Non potest absque legitima causa Emphyteutem invitum privare emphyteusi perpetua, vel vitalitia, *ibid.* Bene tamen emphyteusi alterata, seu modificata, & quomodo? n. 189. Potest ob quatuor causas privare Emphyteutam emphyteusi, nu. 190. Videlicet ob non solum Canonem, & quomodo? n. 191. & seqq. Ob venditionem emphyteusis indebitè factam, & quomodo? n. 206. Item ob deteriorationem rei emphyteuticæ, & qualem? num. 211. & seqq. Item ob non solum Laudemium, n. 214. & seqq. An & quomodo possit augere Canonem? num. 204. Vide Laudemium.

DOMUS.

2. Domum Rei inviti non debet quis intrare causâ ipsam citandi, T. 3. num. 80. Vide Citatio. Graviter delinquens potest de domo sua invitus extrahi, auctoritate Judicis, n. 90.
3. Domus Parochialis à quo reparari debeat? T. 48. num. 22. & seqq. Domus Religiosa. Vide Locus Religiosus.
- R. J. Domo legata, censetur etiam legatus hortus co-hærens, C. II. R. XLII. n. 10.

DONARE, DONATIO, DONATOR, DONUM.

1. Donatio ultra quingentos solidos, à Laico facta cuiuspiam Clerico, an valeat absque Judicis insinuatione? T. 2. num. 345. & 346. Donatio facta determinatè Ecclesiæ an possit à quolibet acceptari? T. 35. n. 57.
3. Donatio quid? T. 24. num. 2. Debet esse merè liberalis, num. 3. Donatio alia est realis, alia verbalis, num. 4. Alia merè gratuita, alia conditionata, num. 5. Alia inter vivos, alia mortis causa, num. 6. Ad donationem requiritur consensus donantis signo externo monstratus, num. 7. Donatio fieri potest absentis, & præsentis, tacite & expressè, num. 8. Potest etiam ex conjecturis præsumi, num. 9. Ad donationem requiritur acceptatio ex parte Donatarii, num. 10. Quæ fieri potest verbis, vel signis, numer. 11. Donatio Ecclesiæ, vel alii pie causæ facta, illicè obligat, etsi à Rectore, vel Administratore nondum sit acceptata, num. 12. & seqq. Donatio quingentos solidos excedens, an & quando debeat insinuari apud Judicem ad hoc, ut valeat? num. 14. & seqq. Donari potest omnis res etiam aliena, & quomodo? num. 20. Donatio à quo fieri possit? num. 21. & seqq. Donare possunt

omnes qui lege non prohibentur, num. 21. Prohibentur autem omnes, qui administratione rerum suarum carent, num. 22. Item Tutores, & Curatores, de rebus quas administrant, num. 23. Excepta remunerationis causâ, mortis & Conluetudinis, num. 24. Pater donare non potest, liberis nondum emancipatis, num. 25. Nisi ob causam, vel remunerationis gratiâ, num. 26. Mater tam emancipatis, quam non emancipatis validè donat, n. 27. Milites & Clerici donare non possunt Concubinis, num. 28. Prohibita etiam est donatio inter virum & mulierem, num. 29. Donatio Episcoporum, Prælatorum ac Religiosorum, num. 32. & seqq. Magnas Donationes Ecclesiarum Rectores de rebus Ecclesiæ facere non possunt, num. 32. Si faciunt, revocari possunt, ac debent, à quibus? numer. 33. Modicas tamen donationes de bonis Ecclesiæ citè faciunt, num. 34. & seqq. Dummodo per plus repetitas modicas donationes graviter non lædatur Ecclesia, numer. 36. Nulla consuetudine introduci potest, quod Prælati de rebus Ecclesiæ magnas faciant donationes, num. 37. & seqq. Doctrina practica pro Prælati multa donantibus, num. 39. Donationes remuneratorias etiam magnas facere possunt Ecclesiarum Rectores, num. 40. Dummodo non multum excedant merita, & obsequia Donatarii, numer. 41. In casu dubii tam Prælati donans, quam Donatarius probare debent, donationes magnas factas esse remunerationis causa, num. 42. Ad donationem immobilium, vel mobilium pretiosorum requiritur solemnitas Juris, num. 43. Causa utilitatis Ecclesiæ, Pietatis, & misericordiz, possunt Rectores Ecclesiarum etiam magna proportionaliter donare, numer. 44. & seqq. De redditibus ad propriam mensuram pro honesta sustentatione deputatis indifferèntè donare possunt Clerici, numer. 46. Prælati privati extra monasterium habentes beneficium, cum libera administratione donare possunt, ut ceteri Beneficiarii saculares, numer. 47. Habentes verò administrationem intrâ Monasterium, non nisi juxta præscriptum superioris, statutorum, & consuetudinum donare valent, numer. 48. Religiosi in Monasterio sine Beneficio & administrationis officio degentes, penitus nihil, nec pauperibus quidem donare possunt, num. 49. Donatio mortis causâ quid? T. 26. num. 688. In dubio præsumitur donatio inter vivos, *ibid.* & num. seqq. Requirit Donatarii acceptationem, numer. 199. Non censetur perfecta ante mortem donantis, numer. 691. Tres modi illius donationis referuntur, numer. 692. Potest fieri tam à sano, quam à constituto in articulo mortis, num. 693. & seqq. Donare mortis causâ potest omnis, solus qui testari valet, num. 695. & seqq. Cui legari, etiam mortis causâ donari potest, num. 697. & seqq. Donatio mortis causâ pro libitu revocari potest, num. 698. & seqq. Expirat, seu tacite revocata censetur quatuor modis, & quibus? num. 700. & seqq. In quo differat à Legato? num. 704. Et à donatione inter vivos? numer. 705. De solemnitate ad hanc donationem, remissivè, num. 706. Donatio Religiosis facta sub conditione quod ad certum, & non ad Monasterium pertineat, T. 35. num. 23.

3. Donationis revocatio ordinariè fieri non potest, Tit. 24. num. 50. Limitatur tribus casibus, num. 51. Primò ob ingratitudinem Donatarii erga Donantem, numer. 52. Quandonam ad hunc effectum dicatur ingratus Donatarius, num. 53. & seqq. Donator probare debet ingratitudinem, si ob illam vult revocare donationem, num. 61. Potestas revocandi donationem ob ingratitudinem non competit

petit hæredi, nec contrâ hæredem, n. 62. & seqq. Enarrantur casus, in quibus ob ingratitudinem Donatarii Donatio revocari non potest, n. 65. & seqq. Secunda causa principalis Donationem revocandi est, si Donatori liberis carenti postea nascantur liberi, n. 69. & seqq. Donatio facta Ecclesiæ non nisi ad legitimam ad liberos postea natos revocari potest, n. 71. & seqq. Donatio remuneratoria ob hanc causam non potest revocari, n. 73. Donatio inofficiosa revocari potest, n. 74. Donationis obligatio, quæ? T. 24. nu. 30. Donatio perfecta conditiones postea non recipit, T. 38. n. 21.

4. Donatio ultra quingentos solidos an liceat, & valeat? T. 20. num. 33. Donatio inter virum & uxorem quid? n. 2. Gratis facta est invalida, num. 3. Non item remuneratoria, num. 4. Nec illa ex qua donans non sit pauperior, n. 5. & seqq. Vel Donatarius non locupletior, num. 8. Donatio inter virum & uxorem invalida habet aliquos effectus. In quibus casibus valet donatio inter conjuges? num. 10. & seqq. Enumerantur plures casus, *ibid.* Donatio inter conjuges invalida, quando validetur? num. 19. Confirmatur morte donantis, *ibid.* Moriente donatario ante donantem evanescit, num. 20. Non confirmatur morte donantis, si hic eam in vivis revocat, num. 21. Quando censetur tacite revocare, *ibid.* & seqq. Revocatio facta iterum revocari potest, num. 25. Donatio à marito uxori invalidè facta confirmatur morte civili mariti, num. 26. Non item facta ab uxore marito, num. 27. Limitatur, num. 28. Stante morte civili potest maritus revocare donationem, num. 29. Excepta professione in Regula S. Francisci, n. 30. & seqq. Donatio quingentos solidos excedens morte non confirmatur, num. 32. Donatio confirmata juramento de non revocando, valet, num. 33. Donatio propter nuptias. Vide *Contrados*.

R. J. Dona seu munera non licet accipere Rectoribus Provinciarum, C. II. R. LXXXVIII. numer. 4.

Donatio inter virum & uxorem non potest revocari ab hæredibus, nisi à donante tacite revocata sit, R. XLVI. num. 17. Quomodo prohibeatur? R. LXXXVIII. num. 5. 6. Donatio ultra 500. Solidos valet quoad 500. R. XXXVII. num. 5. Donationes, præsertim Principum, pro donatario latissimè sunt interpretandæ, & quomodo limitetur? R. LVII. num. 9. Donator potest revocare ex causâ donationem, non verò hæres illius, C. II. R. XVI. num. 14. Donare non potest Administrator rerum, R. LXXXI. num. 4.

DOS, DOTARE.

2. Dotis in contractu non inspicitur locus contractus, sed locus, ubi vir habet domicilium, Tit. 2. num. 89. Causa dotis an sit mixti fori? num. 157. Confessio mariti de Dote recepta in prejudicium creditorum, an probet? T. 18. num. 25. Valet juramentum ut filia dote contenta patri non succedat ab intestato, T. 24. n. 95.
3. Dotare Ecclesiam, & dotatio quid? T. 38. num. 9.
4. Dos quid, & quotuplex? T. 20. num. 34. & seqq. Alia est profectitia, alia adventitia, num. 35. Dos & contrados per adulterium quomodo perdat? num. 95. & seqq. Per adulterium uxoris perdit dotem, & vir contradotem, *ibid.* Etiam in putativo matrimonio, num. 96. Limitatur in aliquibus casibus, num. 97. & seqq. Si extant liberi, ad hos pertinet dotis, & contradotis proprietas, usus-fructus verò ad conjugem innocentem, num. 101. Propter adulterium non perdit uxor bona paraphernalia, num. 102. & seqq. Quid præter dotem per-

dat de Jure Bavariz? num. 104. Dotem nondum traditam uxor adulterans ante sententiam non tenetur tradere, num. 105. & seqq. Traditam verò vir retinere potest, num. 106. Uxor adulterans, si reconcilietur viro, omnia perdata iterum recuperat, num. 107. Nisi speciale pactum, aut conditio obset, num. 108. Dotis dispositio & fructus ad quem pertineant? num. 44. & seqq. Fructus dotis pertinent ad maritum, *ibid.* Sicut etiam dominium, ac libera dispositio, si dos in re mobili consistat, num. 50. Quid si in re immobili consistat? num. 51. & seqq. Dotis assecuratio, quomodo fieri possit, & debeat? num. 44. & seqq. Ordinariè loquendo durante matrimonio dos repeti, aut cautio pro eo exigii non potest, *ibid.* Nisi maritus sua culpa ad inopiam vergat, & evidens adit periculum pendendi dotem, num. 55. & seqq. Si absque sua culpa vir ad inopiam vergat, dotem reddere non tenetur, num. 57. Si bona mariti confiscantur, uxor potest repetere suam dotem, num. 58. Enumerantur aliz causæ repetendi dotem, num. 59. Dotis & aliorum restitutio soluto matrimonio faciendâ, num. 74. & seqq. Si matrimonium solvitur morte naturali mariti, dos adventitia restituitur uxori, *ibid.* Aliud est de profectitia, num. 75. Si solvitur morte uxoris, dos adventitia restituitur hæredibus, num. 76. Quid juris tunc de profectitia? num. 77. Si solvitur ob latens impedimentum, prius ignoratum, dos restituitur uxori, num. 78. Quid si scienter cum tali impedimento contraxerint, num. 79. Si solvitur matrimonium quoad thorum ex culpa mariti, dos restituitur uxori, num. 80. Secus, si ex culpa uxoris. Præter dotem etiam paraphernalia, & morgengeba uxori restitui debent, num. 82. Item lucra & questus durante matrimonio acquisiti, & quæ? num. 83. & seqq. Dotis privilegium quale sit? num. 111. Dotis competentis defectus est causa dispensandi super impedimento matrimonii, A. num. 81. Sive nubere volens, five alius eam supplere velit, num. 82. Censetur adesse, etsi in loco vicino puella virum patrem possit habere, nu. 83. Sicut & si dos involuta est litibus, num. 84. Non item si de facto careat dote, habet tamen parentes divites, nu. 85. Nisi ob copiam aliorum prolium, parentes puellam sufficere dotare non possent, nu. 86. Puella censetur pati dotis defectum, etsi certam spem habeat sufficientem acquirendi cum tempore ex legato, nu. 87. Vel morte parentum, nu. 88. Quid si puella tempore dispensationis caret dote, & post illam dotem acquirat? num. 90. Dotare quis possit, & teneatur? n. 36. & seqq. Potest quisvis major viginti quinque annis, *ibid.* Pater tenetur filiz dare dotem, num. 37. Etiam eam matrimonio collocari nulla facta mentione dotis, num. 38. Vel filia infans, & invito patre nuptier digno, n. 39. Secus, si indigno, nu. 40. Quisnam censetur indignus? n. 41. Quid de hoc statuta Bavariz? num. 42. Causæ exhæreditandi, sunt etiam causæ dotem negandi, nu. 43. Si pater nequit dotare filiam, tenetur avus paterus, num. 44. Et horum defectu mater, num. 45. Præfatis deficientibus frater ex eodem patre tenetur, num. 47. Tenetur etiam deflorator, n. 48.

4. Dotare an, quando, & quomodo teneatur deflorans, aut seducens puellam? T. 1. nu. 91. & seqq. Tenetur, etsi seducta prius jam habeat dotem, n. 92. Et licet nullum passu sit detrimentum, sedus in foro interno, num. 93. Si puella ex defloratione injusta majus patitur damnum, quam efficit dos, quæ gaudet, plus restituere tenetur deflorator, num. 94. & duobus seqq. Plus debet ordinariè restitui puellæ nobili, vel specialibus naturæ donis ornata, quam ignobili, aut deforini, num. 97. Juxta

arbitrium Judicis, num. 98. Ceteris paribus, dives deflorator non tenetur plus dare defloratæ quam pauper, n. 99. Quomodo intelligendum, quod dos debeat defloratæ dari juxta facultates defloratoris, *ibid.* & num. *seqq.* Si deflorator, quantum teneretur non habet, tenetur restituere quantum interim potest, cum obligatione supplendi reliquum, si ad pinguiorem fortunam venerit, n. 101. Qualiter in foro interno mensuranda sit dos, iniquè seductæ restituenda? n. 102. & *seqq.* In isto foro satisfaci seductor, si puellam sibi æqualem ducere paratus est, nu. 105. Et si solis importunis precibus seduxit, in foro interno ad nihil tenetur, n. 106. Bene tamen in foro externo, n. 107. Si deflorator sufficientia ad dotandum media non habet, & deflorata ei nubere nolit, ad quid in foro interno, & externo tenetur? nu. 109. & *seqq.* Si puella defloratorem dotare non valentem in matrimonio acceptare vult, tenetur ille hanc ducere, n. 111. & *seqq.* Nisi deflorata sit notabiliter inferioris conditionis, n. 113. Discrimen inter forum internum & externum, *ibid.* & n. *seq.*

R. J. Dotem uxoris defunctæ nondum solutam petens, dolo facere dicitur, C. II. R. LIX. num. 6. Dotem quando tenetur restituere defunctæ hæredibus? *ibid.* Dotis causa est favorabilis auctori, R. IX. num. 10.

DUBIETAS, DUBITANS, DUBIUM.

2. Dubietas proprie non est gradus probationis, T. 19. num. 26. Dubitans num res sit sua, nec ne, an possit præscribere? T. 26. num. 63. & *seqq.* Stante tali dubio, nequit inchoari præscriptio, num. 63. & 64. Dubitans num res sit sua, nec bonam, nec malam fidem habet, n. 64. Si dubium post præscriptionem bona fide captam superveniat, non interrompit præscriptionem, num. 65. Solvitur instantia afferendo disparitatem inter hunc, & priorem casum, num. 66.

4. Dubia quando sunt verba, interpretari debent, ut res valeat potius quam pereat, T. I. n. 47. Dubia sponsalia quando sint, & quid fieri oporteat? num. 32. & *seqq.* In dubiis semper favorabilia præferenda sunt, T. 17. n. 15.

5. Dubitans an verè sit excommunicatus, vel censuratus, utrum sine poenis Actum ordinis valeat exercere? T. 27. n. 14. & *seqq.*

R. J. Dubia in meliorem partem interpretari debent, C. I. R. II. Dubium solet nasci ex defectu mediæ scientiæ, vel ex obscuritate rei, vel ex æqualitate signorum aut rationum, C. I. R. II. num. 3. Dubitans an res sit aliena non potest præscribere, C. II. R. II. num. 6.

DUELLANS, DUELLUM.

3. Duellantes an & quando priventur sepultura? T. 28. n. 99. & *seqq.*

5. Duellantes à peccato & excommunicatione absolvere quis possit? T. 14. n. 47.

Duellum quid? n. 1. Aliud est solemne, num. 2. aliud privatum, n. 3.

Duellum an, quale, quibus sub poenis sit prohibitum? n. 4. & *seqq.* Tam privatum, quam solemne prohibitum est, *ibid.* Sub gravissimis poenis, & quibus? num. 5. Quas etiam incurunt Duellantium Patrimi, item consilium, auxilium, favorem præbentes, permissores illud, ac spectatores illius, num. 6. & *seq.* Bulla Clementis VIII. per extensum contra Duellantes lecta dignissima, & necessaria, num. 8. Ut duellum poenas juris indicat, debet esse proprie tale, n. 9. Unde ex subita ira provocantes, & duellantes non incurunt poenas, n. 10. & *seqq.* Requiritur insuper ut fiat armis, & modis periculum mortis in-

ducentibus, num. 12. & *seq.* Quare poenas Juris non incurunt Duellantes, qui prævia insinuatione, & conventionem mutua, omne cavent periculum vitæ, n. 14. & *seq.* Doctrina practica ad propositum multos Duellantes à poenis excusans, *ibid.* Constitutiones Pontificiæ quoad poenas temporales contra duellantes, non videntur receptæ in Germania, n. 41. Bene verò quoad poenas spirituales, num. 42. Veneratus in duello, an & quando careat Sepultura Ecclesiastica, si ex vulnere moritur? n. 43. & *seqq.* Spectatores duelli, & alia personæ, an & quando occasione duelli subiaceant poenis? n. 45. Duellum an & quibus ex causis licitum, vel saltem à poenis immune sit? n. 18. & *seqq.* Licitum est offerre, & acceptare duellum pro necessaria defensione vitæ, & membrorum, n. 19. Ac bonorum fortunæ magni momenti, num. 20. & *seqq.* Speculative loquendo etiam pro necessaria defensione famæ, & honoris, num. 22. Quod tamen, practice loquendo, illicitum, & poenis subiectum est, & quare? num. 23. & *seqq.* Ad eradendam notam timiditatis non licet acceptare duellum, n. 25. Duellum offerre non est necessarium pro fama tuenda, vel honore, nu. 24. & *seqq.* Nec utile, nec conducens, num. 29. & *seq.* Affertur praxis, & corruptela Germaniæ duellantium pro tuendo honore, n. 29. Et respondetur quando licitum sit, & quando non, duellare? num. 30. & *seqq.* Solvuntur alia objectiones Germanorum duellantium, n. 24. & *seqq.* Ad ostendendam animositatem, vel peritiam duellandi, non licet duellare, n. 39. Minus ex vindicta, n. 37. Nec pro indaganda veritate, innocentia, vel justitia alicujus, n. 38. Ob bonum publicum tamen, ad dirimendum v. g. bellum, offerre & acceptare licet duellum, num. 39. & *seqq.*

DUO.

R. J. Duo faciunt numerum pluralem, C. II. R. XL. num. 2. & *seqq.*

E.

EBRIETAS.

3. E Brietas, & Ebrius quis? T. I. n. 47.

ECCLESIA.

I. Ecclesia non vitur gladio materiali, sed spirituali, P. numer. 199. An possit facere novum articulum fidei? T. I. num. 72. & *seqq.* Vel facere assertionem quandam Catholicam, aut hæreticam, quæ antea talis non erat, num. 74. Ecclesia universalis fidelium, est una, extrâ quam nemo salvatur, num. 127. & *seqq.* Ecclesia Arcæ Noë comparatur, *ibid.* Ut quis simpliciter & fructuosè sit in Ecclesia, quæ conditiones requirantur? T. 2. num. 276. Ecclesia cur censetur offendi per electionem indigni? T. 6. num. 264. Modi generales providendi Ecclesiis qui? num. 9. Potest quis esse suspensus à Beneficiis in una, & non in altera Ecclesia, num. 265. Ecclesiæ Cathedralis vel Regularis non debent vacare ultra tres menses, num. 278. Tres illi menses sunt computandi non à die vacationis, sed à notitia hujus, num. 279. Nec currunt legitime impeditis, *ibid.* Id ipsum probabiliter extenditur ad Ecclesiarum Collegiatarum Prælatos, num. 280. In aliis Prælatoribus, & Beneficiis Ecclesiasticis sufficit, si eorumdem collatio fiat intrâ sex menses, num. 281. In Ecclesiasticis Dignitatibus regulariter non est licitum descendere, T. 7. num. 7. & 8. Ad Ecclesiarum collegiatarum Canonicatus, qualis ætas sufficiat? T. 14. num. 19. & 20. Et qualiter assumptus ad Regimen Ecclesiæ Parochialis Collegiæ ad Reges Præpositus, vel Decanus, si in-

trâ annum non promoveatur ad Sacerdotium incurat privationem Beneficii? num. 27. & 32. Ecclesia, si dispensative concedatur Minoribus, debet ipsa interim non per Laicos, sed per Clericos regi, T. 14. num. 5. Ecclesia graviter læsa in transactione, potest petere restitutionem in integrum, T. 26. num. 53. Ecclesiæ, Monasteria &c. gaudent Beneficio restitutionis in integrum, non verò Personæ Ecclesiasticæ in suis bonis patrimonialibus, & quæ ratio disparitatis? T. 41. num. 32. & *seqq.* Uoa Ecclesia potest petere restitutionem in integrum contra aliam, num. 43. Solvitur notabilis instantia, num. 44. Ecclesia præscribit contra aliam, non nisi quadraginta annis, & cur? num. 46. Ecclesia jure Minoris debet semper illasa servari, quomodo intelligendum? num. 70. 71. Ecclesia post quadriennium an possit aliquando petere restitutionem in integrum? num. 64. & *seqq.* Ecclesia potest petere restitutionem etiam adversus lapsum temporis, num. 73. & *seqq.* Dempto lapu quadrienni ad petendam restitutionem concessi, num. 75. Vide Restituere in integrum.

2. Ecclesia de agris suis solvit tributum, aliaque onera realia, T. 2. num. 226. & 227. Ecclesia potuit moderari exemptionem Clericorum, & cur? num. 229. Ecclesiæ utrum nocet confessio Prælati sui? T. 18. num. 82. & *seqq.* Vide Confessio Prælati. Ecclesia ex confessione Prælati sui graviter læsa, juvatur duplici remedio, & quali? n. 87. Ecclesiæ an, & qualiter competat restitutio in integrum adversus omillas probationes? T. 19. n. 178. & *seqq.* Ecclesia non judicat de occultis, T. 24. num. 71. Ad præscribendas res immobiles contra Ecclesias &c. requiruntur quadraginta anni, T. 26. num. 162. & *seqq.* Contra Ecclesiam Romanam currit sola centenaria præscriptio, n. 165. Utrum res mobiles Ecclesiarum triennio usufruciantur? num. 168. & *seqq.* Ecclesia se non intronmittit quoad causas civiles in præjudicium Judicis secularis, T. 28. num. 80. In terris temporali jurisdictioni Ecclesiæ subiectis debent etiam inter Laicos servari Canones, non Leges Civiles, ubi discrepant, num. 81. Ecclesia gaudet privilegio fisci, & qualiter? T. 26. num. 69. & 73. Adversus Ecclesiam vacantem, seu destitutam Prælato, dormit præscriptio, T. 26. n. 196. & *seqq.* Vide Præscriptio.

3. Ecclesia materialiter sumpta quid? T. 48. num. 2. Ecclesiæ ædificatio. Vide Ædificatio Ecclesiæ. Ecclesia, Basilica, Cathedralis, Collegiata, Matrix, Baptismalis, Parochialis, Regularis, & Sæcularis quid? T. 48. num. 3. Baptismalis & Matrix quæ? T. 30. num. 103. Ecclesiarum, & Ecclesiasticæ immunitas. Vide Immunitas. Ecclesia fungitur Jure Minoris, T. 9. nu. 14. & T. 10. num. 51. Ecclesia numerata, & non numerata quæ? T. 8. num. 44. Quid Juris de iis? num. 45. & *seqq.* Ecclesiarum, Ecclesiasticarumque Personarum bona sunt triplicis generis, T. 49. num. 226. Ecclesiæ reparatio. Vide Reparatio.

4. Ecclesia an & quando possit præcipere actus internos? T. 7. n. 24.

5. Ecclesia aurum non habet, ut servet, sed ut erogat, & subveniat necessitatibus, T. II. n. 12. Ecclesiarum violatores, & invalores qui? & quibus poenis subiaceant? T. 17. n. 42. & *seqq.*

R. J. Ecclesia gaudet jure minoris, C. II. R. LXI. num. 9. Ecclesiæ bona non confiscantur ob delictum Episcopi, R. LXXVI. num. 3. Ecclesiæ non nocet doli à Prælato commissus, *ibid.*

EDICTUM.

1. Edicta magistratuum idem sunt, ac Edicta Prætorum, P. num. 168. Edictum prohibitorium, & Edi-

ctum permissorium quid, & unde sic dicantur? T. 3. num. 35.

2. Edicto publico ut emptores Castrorum &c. ad præcavendam horum evictionem, curent citari omnes interelles habentes, consultum est, T. 3. n. 86. Vide Citatio Edictalis. Edictum circumscribi quid, & quale sit remedium competens Reo contra Actorem contumaciter absentem? T. 14. num. 93. & *seqq.*

EDITIO.

2. Editio instrumentorum quid? T. 22. n. 232. Edere quid? *ibid.* Rubrica, de edendo, cur in Jure Civili sic inscribatur? num. 233. An & quomodo instrumenta, quibus aliquis in Judicio est usus, fiat edenda? n. 234. & *seqq.* An Reus instrumenta sua, quibus in Judicio non est usus, teneat edere Actori ad fundandam ejus intentionem? num. 242. & *seqq.* Referuntur plures casus, in quibus tenetur Reus edere Actori sua instrumenta, n. 245. & 250. ac *seqq.* Vide Instrumentorum productio.

EDUCATIO.

4. Educatio prolium cujus expensis, & apud quem fieri debeat, facto divortio? T. 19. num. 103. & *seq.*

EFFECTUS.

R. J. Effectum de Jure non fortiri quid sit? C. II. R. LII. num. 2.

EJECTIO, EJECTUS.

3. Ejectio Religiosorum. Vide Religiosorum Ejectio, & Ejectio Religiosi. Vide Religiosi ejectio.

ELECTIO, ELECTUS, ELIGENS.

1. Electio quid, & quomodo differat à postulatione solemni? T. 5. num. 10. & *seqq.* Electio & postulatio æquiparantur quoad jus suffragandi, nu. 27. & *seqq.* Electio est nomen verbale, T. 6. nu. 2. Quid generatim significet? *ibid.* Accipitur dupliciter, n. 3. Electio proprie dicta, quid? nu. 4. & *seqq.* Cur dicatur Canonica vocatio? n. 5. Electio activa, & passiva quæ? nu. 7. & n. 2. Electio differt in pluribus à nominatione, nu. 11. & *seqq.* Quomodo differat à simplici petitione, Provisione & præsentatione? n. 15. Et à collatione Beneficii? n. 25. Electio potentius jus confert, quam præsentatio, num. 21. Electio quale jus tribuat Electo respectu Prælatuæ? T. 6. num. 26. & *seqq.* Per eam acquiritur Electo jus petendi confirmationem, n. 26. Et ad hanc dandam potest superior compelli, n. 27. Fallit hoc in Papa, num. 28. Electio an tribuat Jus in re, vel ad rem, respectu Prælatuæ? n. 29. & *seqq.* Electionis præparatoria, quamnam sint? T. 6. num. 55. & *seqq.* Vide Præparatoria. Electionis forma quid, & quomplex sit? nu. 61. & *seqq.* Est triplex, nempe forma scrutini, Compromissi, & Inspirationis, n. 62. Electio per sortes reprobat, num. 63. Electio per inspirationem, & quasi inspirationem, quæ? num. 64. & 65. Hæc debet esse abique vitio celebrata, & quomodo? num. 66. Electio ad clamorem Populi non est confirmanda, num. 67. Electio quandoque accipitur latissime, prout etiam comprehendit sub se Præsentationem, num. 175. Electio per compromissum quid? n. 68. Ad Compromissum requiritur consensus omnium Vocalium, n. 71. & *seqq.* Compromissum aliud absolutum, aliud limitatum, quid? n. 72. & 73. Compromissum limitatum magis specialiter loquendo, quale? n. 74. Et quando vi hujus sit valida electio? num. 75. & *seqq.* Forma compromissi limitati, quomodo differat ab electione per scri-